

Notă

Textul reprezintă o reproducere neoficială a actului normativ și are caracter informativ.
Pentru varianta oficială vă rugăm să consultați Monitorul Oficial.

Decizia nr. 6/1AGN/2021
privind adoptarea Codului deontologic al medicului stomatolog

Publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 833 din 31 august 2021

Având în vedere prevederile art. 512 alin. (1) lit. f) și ale art. 532 lit. a) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 531 din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Adunarea generală națională a Colegiului Medicilor Stomatologi din România adoptă următoarea decizie:

Art. 1. Se adoptă Codul deontologic al medicului stomatolog, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. Codul deontologic al medicului stomatolog, prevăzut în anexă, intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2022.

Art. 3. La data intrării în vigoare a codului deontologic al medicului stomatolog, prevăzut în anexă, se abrogă Decizia Adunării generale naționale a Colegiului Medicilor Dentiști din România nr. 15/2010 privind adoptarea Codului deontologic al medicului dentist, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 18 iunie 2010.

Art. 4. Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Codul deontologic
al medicului stomatolog

Capitolul I
Dispoziții generale

Secțiunea 1
Definiții

Art. 1. În înțelesul prezentului cod deontologic, termenii și noțiunile folosite au următoarea semnificație:

- a) corp profesional - Colegiul Medicilor Stomatologi din România, denumit în continuare și CMSR;
- b) colegiu teritorial - colegiu al medicilor stomatologi organizat la nivel județean, respectiv al municipiului București;
- c) Consiliul național - Consiliul național al CMSR;
- d) forme de exercitare a profesiei - formele de exercitare a profesiei de medic stomatolog prevăzute de lege;
- e) furnizor de servicii medicale - persoana fizică sau juridică autorizată de Ministerul Sănătății să furnizeze servicii medicale stomatologice în condițiile legii.

Secțiunea a 2-a
Domeniul de reglementare

Art. 2. Prezentul cod deontologic cuprinde normele de conduită morală și profesională obligatorii aplicabile membrilor corpului profesional și tuturor medicilor stomatologi care exercită sau au exercitat profesia pe teritoriul României, indiferent de forma sau modalitatea de exercitare a profesiei de medic stomatolog ori de caracterul permanent, temporar sau ocazional al activității profesionale.

Secțiunea a 3-a
Egalitatea membrilor corpului profesional

Art. 3. Membrii corpului profesional au drepturi și obligații egale în cadrul CMSR.

Secțiunea a 4-a
Scopul și principiile Codului deontologic

Art. 4. - (1) Scopul prezentului cod deontologic este de:

- a) a proteja sănătatea și siguranța pacienților;
- b) a promova starea bună de sănătate orală a populației;
- c) a păstra standarde adecvate profesiei în toate aspectele vieții medicului stomatolog, atât personale, cât și profesionale.

(2) Principiile fundamentale ale exercitării profesiei de medic stomatolog sunt:

- a) păstrarea respectului deplin pentru viața umană;
- b) nediscriminarea pacienților;
- c) dedicarea întregii științe și priceperi interesului pacientului, precum și depunerea tuturor diligențelor pentru a se asigura că decizia luată este corectă, acționând în interesul superior al pacientului;
- d) exercitarea profesiei cu conștiință și demnitate, potrivit competențelor, specialității și practicii dobândite sau recunoscute în condițiile legii, asigurând independența profesională, imparțialitatea, confidențialitatea profesională, integritatea, onestitatea, competența și profesionalismul;
- e) păstrarea secretului profesional, chiar și după decesul pacientului;
- f) refuzul de a utiliza cunoștințele profesionale contrar legilor umanității;
- g) actualizarea cunoștințelor și abilităților profesionale de-a lungul vieții profesionale;
- h) respectarea confrăților, evitarea și abținerea de la denigrarea acestora;
- i) menținerea, prin toate mijloacele, a onoarei și nobilei tradiții a profesiei de medic stomatolog;
- j) respectarea și aplicarea normelor deontologice.

Capitolul II

Principii generale

în exercitarea profesiei de medic stomatolog

Secțiunea 1

Respectul pentru viață

Art. 5. Medicul stomatolog își desfășoară întreaga activitate profesională cu respect pentru viață și pentru ființa umană.

Secțiunea a 2-a

Nediscriminarea

Art. 6. - (1) Medicul stomatolog trebuie să trateze cu aceeași conștiință profesională toți pacienții săi, fără nicio discriminare prohibită de lege legată de, dar nu limitată la: origine, cultură, naționalitate, etnie, culoare sau rasă, religie, situație familială, sex ori orientare sexuală, abilități fizice sau intelectuale, partid, stare socială ori de sănătate.

(2) Refuzul acordării serviciilor medicale stomatologice este interzis, cu excepția situațiilor prevăzute de lege sau de normele profesiei.

Secțiunea a 3-a

Independența profesională

Art. 7. - (1) Medicul stomatolog curant are libertatea alegerii investigațiilor, manoperelor de prevenție, diagnostic și tratament pe care urmează să le efectueze pacienților săi, precum și a prescripțiilor medicale.

(2) Fiecare medic stomatolog este responsabil pentru deciziile și manoperele medicale efectuate.

(3) Remunerarea medicului stomatolog care exercită profesia în calitate de angajat sau colaborator nu poate fi bazată pe norme de productivitate și performanță care ar putea afecta calitatea actului medical și care subminează independența profesională a medicului stomatolog în cauză.

Art. 8. Constituie o atingere gravă adusă caracterului independent al profesiei și reprezintă încălcarea a normelor de conduită profesională, cu excepția situațiilor prevăzute de lege:

- a) implicarea, direct sau indirect, în distribuția de medicamente, suplimente alimentare, dispozitive medicale, materiale de tehnică dentară sau de alte produse de uz medical;
- b) primirea, direct sau indirect, a unor donații sub formă de cadouri în bani sau în natură ori alte avantaje, a căror valoare le face să își piardă caracterul simbolic și care pot influența actul medical, de la producătorii sau distribuitorii de produse farmaceutice, suplimente alimentare, dispozitive medicale, materiale sanitare sau de tehnică dentară ori alte produse de uz medical, precum și de la furnizorii de servicii de imagistică medicală;
- c) asocierea sau colaborarea, sub orice formă și în orice modalitate, directă ori indirectă, dintre un medic stomatolog și o persoană care produce sau distribuie produse farmaceutice, suplimente alimentare, dispozitive medicale, materiale sanitare sau de tehnică dentară ori alte produse de uz medical.

Secțiunea a 4-a

Asigurarea calității actului medical și a securității pacientului

Art. 9. Este interzisă exercitarea profesiei în condiții care ar putea afecta calitatea actului medical și securitatea pacientului.

Art. 10. - (1) Exercițarea profesiei de medic stomatolog în afara unei structuri medicale autorizate în condițiile legii este interzisă.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se pot desfășura activități profesionale în interesul sănătății publice, în special în cadrul acțiunilor de prevenție și al situațiilor de urgență, în condițiile legii.

(3) Colegiile teritoriale, împreună cu autoritățile competente, verifică dacă aceste intervenții sunt conforme cu legea și cu dispozițiile prezentului cod deontologic.

Art. 11. Este interzisă efectuarea unor acte medicale, inclusiv consultații, în spații expoziționale, în spații comerciale sau alte locații în care sunt expuse ori comercializate produse farmaceutice, suplimente alimentare, echipamente medicale, materiale sanitare sau materiale de tehnică dentară, precum și în anexele ori dependențele respectivelor locații.

Art. 12. - (1) Folosirea unei proceduri de diagnostic sau tratament insuficient testate este interzisă dacă medicul stomatolog nu a avertizat expres pacientul asupra noutății procedurii și riscurilor potențiale ale acesteia.

(2) Sunt/Este interzise(ă) recomandarea și/sau folosirea unor proceduri de diagnostic sau tratament nefundamentate științific sau neacceptate de comunitatea medicală, cu risc pentru pacient, inclusiv a dispozitivelor, echipamentelor sau tehnologiilor medicale neautorizate în condițiile legii.

Secțiunea a 5-a

Limitele angajamentului profesional

Art. 13. - (1) În orice situație, angajamentul profesional al medicului stomatolog nu poate depăși competența profesională dobândită sau recunoscută în condițiile legii, dotarea tehnică și baza materială deținută inclusiv în baza unor convenții încheiate cu alți furnizori de servicii medicale.

(2) Dacă medicul stomatolog căruia i s-a solicitat acordarea asistenței stomatologice nu deține competența profesională sau experiența necesară pentru a asigura servicii medicale stomatologice corespunzătoare ori dotarea tehnică și materială a furnizorului de servicii medicale nu este adecvată stabilirii diagnosticului sau intervenției medicale, medicul stomatolog în cauză va solicita efectuarea unei consultații adecvate situației sau va îndruma persoana care a solicitat acordarea asistenței de specialitate către un alt furnizor de servicii medicale.

Secțiunea a 6-a

Responsabilitatea medicului stomatolog față de profesie

Art. 14. - (1) Medicul stomatolog are obligația de a păstra onoarea, moralitatea, demnitatea și integritatea profesiei.

(2) Conduita medicului stomatolog nu ar trebui să scadă încrederea publicului cu privire la profesia de medic stomatolog.

(3) Medicul stomatolog nu trebuie:

- a) să respingă public, cu excepția dezbaterilor din comunitatea medicală, mijloace de prevenție, diagnostic și tratament recunoscute de comunitatea științifică medicală;
- b) să comunice sau să faciliteze, în orice mod, comunicarea de informații care alimentează așteptări ori temeri nefondate sau, în orice caz, capabile să aducă atingere interesului general al societății.

Art. 15. Medicul stomatolog are îndatorirea de a nu exercita în același timp cu profesia orice altă ocupație de natură a aduce atingere demnității sale profesionale sau bunelor moravuri.

Secțiunea a 7-a

Utilizarea titlurilor

Art. 16. - (1) Folosirea, atribuirea, invocarea sau lăsarea impresiei deținerii unor titluri academice, științifice sau profesionale, respectiv specialități ori competențe profesionale care nu au fost dobândite sau recunoscute în condițiile legii, precum și orice demers menit să inducă în eroare publicul cu privire la validitatea acestor titluri sunt interzise.

(2) Săvârșirea uneia dintre faptele prevăzute la alin. (1) reprezintă abatere disciplinară gravă.

Secțiunea a 8-a

Secretul profesional

Art. 17. - (1) Păstrarea secretului profesional este obligatorie pentru medicul stomatolog, în condițiile stabilite de lege.

(2) Secretul profesional acoperă tot ceea ce a ajuns la cunoștința medicului stomatolog în exercitarea profesiei, respectiv nu numai ceea ce i-a fost încredințat, ci și ceea ce a văzut, auzit sau înțeles.

(3) Medicul stomatolog trebuie să impună angajaților săi și să solicite oricărei persoane cu care colaborează în activitatea sa profesională să respecte secretul profesional.

Art. 18. - (1) Obligația medicului stomatolog de a păstra secretul profesional și de a acționa în acord cu dreptul fiecărei persoane la respectul vieții private în ceea ce privește informațiile referitoare la sănătatea acesteia nu este limitată în timp, persistând și după ce persoana respectivă a încetat să îi fie pacient sau a decedat.

(2) Suspendarea sau încetarea calității de membru al corpului profesional nu înlătură obligația de respectare a secretului profesional.

(3) Medicul stomatolog va gestiona informația medicală în baza prevederilor prezentului cod deontologic, a legislației în vigoare sau în baza mandatului pacientului.

Art. 19. - (1) În cazul în care medicul stomatolog este audiat sau trebuie să depună mărturie în fața comisiilor de disciplină organizate în cadrul corpului profesional, acesta este obligat să dezvăluie faptele care privesc cercetarea disciplinară.

(2) Medicul stomatolog nu poate opune secretul profesional corpului profesional în cadrul procedurilor care îl privesc.

(3) Comunicarea de către mediul stomatolog, cu bună știință, de informații false, incorecte sau înșelătoare corpului profesional, unui pacient sau unei terțe persoane reprezintă o încălcare a principiilor fundamentale ale exercitării profesiei.

(4) Săvârșirea uneia dintre faptele prevăzute la alin. (3) reprezintă abatere disciplinară gravă.

Secțiunea a 9-a

Educația medicală continuă

Art. 20. Medicul stomatolog trebuie să își mențină și să își perfecționeze cunoștințele profesionale prin forme de educație medicală continuă pe tot parcursul activității sale, inclusiv să se preocupe constant de aflarea celor mai noi descoperiri, procedee și tehnici medicale asimilate și agreate de comunitatea medicală.

Secțiunea a 10-a

Utilizarea rețelelor sociale

Art. 21. - (1) Utilizarea de către medicul stomatolog a rețelelor sociale trebuie să fie responsabilă și civilizată.

(2) Încălcarea obligației prevăzute la alin. (1) poate conduce la declanșarea procedurii de cercetare disciplinară.

Secțiunea a 11-a

Asumarea propriei opinii

Art. 22. - (1) Prezentarea de către medicul stomatolog a unei opinii proprii ca fiind a unei asociații profesionale sau a unei alte persoane juridice ori a majorității membrilor unei comunități profesionale în condițiile în care această opinie este, în fapt, contrară punctului de vedere al entității în cauză reprezintă o încălcare a deontologiei profesionale.

(2) Săvârșirea faptei prevăzute la alin. (1) reprezintă abatere disciplinară gravă.

Capitolul III

Aspecte

privind exercitarea profesiei de medic stomatolog

Secțiunea 1

Modificări privind situația profesională

Art. 23. - (1) Medicul stomatolog are obligația de a informa colegiul teritorial în care este înscris cu privire la orice modificare privind situația profesională, inclusiv în ceea ce privește titlurile sau competențele dobândite sau recunoscute în condițiile legii, locul și modalitatea de exercitare a profesiei, domiciliul sau, după caz, reședința, în termen de 30 de zile de la data când a intervenit modificarea.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în situația în care medicul stomatolog exercită profesia în străinătate, cu caracter permanent sau temporar.

Art. 24. - (1) În situația modificării locului principal de exercitare a profesiei și a domiciliului ori, după caz, a reședinței pe raza altui colegiu teritorial decât cel în care este înscris, medicul stomatolog trebuie să solicite transferul în condițiile stabilite de Consiliul național, în termen de 30 de zile de la data când a intervenit modificarea.

(2) Reprezintă loc principal de exercitare a profesiei sediul formei de exercitare a profesiei al cărei titular sau asociat este și în cadrul căreia își exercită cu preponderență activitatea profesională, în cazul medicului

stomatolog cu practică independentă, respectiv localitatea în care își exercită funcția de bază, stabilită în condițiile legii, în cazul medicului stomatolog care exercită profesia în regim salarial.

Art. 25. - (1) În situația în care medicul stomatolog înscris într-un colegiu teritorial exercită profesia și pe raza altui colegiu teritorial, trebuie notificat acest colegiu.

(2) Notificarea colegiului teritorial pe raza căruia își exercită profesia medicul stomatolog înscris în alt colegiu teritorial se efectuează, în condițiile stabilite de Consiliul național, de furnizorul de servicii medicale în cadrul căruia își desfășoară activitatea medicul stomatolog.

(3) Încălcarea obligației prevăzute la alin. (1) reprezintă abatere disciplinară gravă.

Secțiunea a 2-a

Întreruperea exercitării profesiei de medic stomatolog

Art. 26. - (1) Medicul stomatolog care își întrerupe activitatea profesională sau se află într-o situație de incompatibilitate pe o perioadă mai mare de 5 ani este obligat să urmeze un program de pregătire profesională sub forma unui stagiu practic cu durata de 6 luni, respectiv de 1 an dacă perioada este mai mare de 10 ani.

(2) Desfășurarea stagiului se realizează în baza unui contract de stagiu în care sunt stabilite condițiile de colaborare, delegarea sarcinilor și definirea responsabilităților, care va fi notificat colegiului teritorial pe raza căruia se desfășoară activitatea de pregătire profesională.

(3) Pe parcursul desfășurării stagiului, activitățile profesionale se desfășoară sub supravegherea medicului stomatolog coordonator.

(4) Procedura privind modalitățile și condițiile de verificare și atestare a nivelului profesional, precum și modelul contractului de stagiu se stabilesc de Consiliul național, conform prevederilor prezentului cod deontologic și ale Regulamentului de organizare și funcționare al CMSR.

Art. 27. - (1) În situația întreruperii exercitării profesiei pe o perioadă mai mare de 5 ani, medicul stomatolog are obligația de a notifica colegiul teritorial în care este înscris în termen de 30 de zile de la data împlinirii termenului.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în situația renunțării la calitatea de membru al CMSR.

(3) În cazul în care medicul stomatolog exercită profesia pe teritoriul altei țări și nu a renunțat la calitatea de membru al CMSR, medicul stomatolog are obligația de a comunica colegiului teritorial în care este înscris, înainte de împlinirea termenului prevăzut la alin. (1), dovada faptului că nu a întrerupt exercitarea profesiei.

(4) În lipsa comunicării dovezii prevăzute la alin. (3), colegiul teritorial poate dispune radierea medicului stomatolog din Registrul unic al medicilor stomatologi, în condițiile stabilite prin decizia Consiliului național.

(5) Reînscriserea medicului stomatolog în CMSR se poate efectua în condițiile stabilite prin decizia Consiliului național.

Secțiunea a 3-a

Exercitarea fără drept a profesiei de medic stomatolog

Art. 28. - (1) Pe durata suspendării calității de membru al CMSR sau a dreptului de exercitare a profesiei ori, după caz, a anumitor activități profesionale este interzisă exercitarea profesiei de medic stomatolog sau a activităților profesionale în cauză.

(2) Desfășurarea activităților profesionale în condițiile prevăzute la alin. (1) reprezintă exercitare fără drept a profesiei de medic stomatolog.

(3) Săvârșirea faptei prevăzute la alin. (1) reprezintă abatere disciplinară gravă.

Art. 29. - (1) Permitea, înlesnirea sau ajutorarea în orice mod, cu bună știință, de către medicul stomatolog a exercitării de către orice persoană, fără drept, a unei profesii sau a unor activități profesionale din domeniul sănătății este interzisă.

(2) În cadrul contactelor profesionale cu asistenții medicali, cu tehnicienii dentari sau cu alți profesioniști din domeniul sănătății, medicii stomatologi se vor abține de la orice inițiativă care i-ar putea determina pe aceștia să practice ilegal profesia de medic stomatolog.

(3) Medicii stomatologi care practică în echipă cu asistenți medicali sau alți profesioniști din domeniul sănătății vor depune diligențele necesare pentru a nu îi determina pe aceștia să efectueze acte care nu sunt autorizate de lege și/sau care nu intră în competențele și abilitățile acestora dobândite sau recunoscute în condițiile legii.

(4) Săvârșirea faptei prevăzute la alin. (1), respectiv încălcarea obligațiilor prevăzute la alin. (2) sau (3) reprezintă abatere disciplinară gravă.

Capitolul IV

Reguli generale

privind activitățile conexe exercitării profesiei de medic stomatolog

Secțiunea 1

Onorarii

Art. 30. - (1) În cazul medicilor stomatologi cu practică independentă, plata serviciilor medicale stomatologice poate fi directă sau indirectă.

(2) Este obligatorie afișarea onorariilor aplicate atunci când plata serviciilor medicale stomatologice este directă.

Art. 31. - (1) Medicul stomatolog va prezenta, în prealabil, pacientului sau reprezentantului legal, în scris, o estimare a costurilor aferente serviciilor medicale stomatologice ce urmează a fi acordate raportat la diagnosticul stabilit.

(2) Dacă estimarea trebuie revizuită pe parcursul desfășurării tratamentului, este indicat să se ofere pacientului sau reprezentatului legal o explicație completă privind costurile revizuite cât mai curând posibil.

(3) Pentru actele care nu sunt enumerate în lista de onorarii, medicul stomatolog va informa pacientul și va întocmi pentru tratamentul solicitat sau propus o estimare contrasemnată de acesta din urmă.

(4) Medicul stomatolog trebuie să răspundă la solicitările pacientului sau, după caz, ale reprezentatului legal privind informații sau explicații referitoare la onorariile aplicate.

Art. 32. Medicul stomatolog cu practică independentă poate refuza prestarea serviciilor medicale stomatologice în cazul neachitării onorariilor aferente de către solicitant, cu excepția cazurilor în care acesta necesită servicii de urgență, în condițiile legii.

Art. 33. În situația în care se impune o consultație interdisciplinară între medicul stomatolog curant și un specialist sunt admisibile onorarii distincte.

Secțiunea a 2-a

Documentația medicală

Art. 34. - (1) Medicul stomatolog are obligația de a întocmi pentru fiecare pacient documente de evidență primară.

(2) Orice activitate medicală se va consemna în documente adecvate înregistrării activității respective și se va finaliza printr-un înscris medical.

Art. 35. - (1) Documentele medicale trebuie păstrate în arhivă timp de 5 ani de la data ultimului contact cu pacientul, dacă legea nu prevede un alt termen.

(2) Furnizorul de servicii medicale va asigura păstrarea documentației medicale a pacienților în cazul în care își încetează activitatea. Prevederile alin. (1) sunt aplicabile.

(3) Distrugerea documentelor medicale după expirarea termenului de arhivare trebuie realizată în condițiile legii, utilizând metode sigure și păstrând evidența acestor operațiuni.

Art. 36. - (1) Copiii ale documentelor medicale, inclusiv rezultate ale investigațiilor radiologice și de imagistică medicală, se pot elibera conform prevederilor legale în vigoare.

(2) Pentru a reduce la minimum utilizarea radiațiilor ionizante, cu acordul pacientului, radiografiile dentare ale acestuia se pot împrumuta altui medic stomatolog sau transmite în copie, inclusiv în formă electronică.

Art. 37. Este interzis medicului stomatolog să emită un document medical de complezență, pentru obținerea unui folos nelegal sau imoral, ori pentru care nu deține competență profesională.

Secțiunea a 3-a

Exprimarea opiniilor de specialitate

Art. 38. - (1) Medicul stomatolog desemnat să exprime o opinie de specialitate într-o cauză disciplinară sau într-o expertiză solicitată în condițiile legii nu poate avea și calitatea de medic stomatolog curant al persoanei în privința căreia trebuie emisă opinia sau realizată expertiza.

(2) În situația în care este necesară examinarea unei persoane, medicul stomatolog desemnat să exercite una dintre activitățile prevăzute la alin. (1) are îndatorirea de a informa persoana pe care urmează să o examineze cu privire la misiunea sa.

(3) În timpul examinării medicul stomatolog se va abține de la orice comentarii, concluziile sale urmând a fi prezentate în scris.

(4) În redactarea opiniei sau a raportului, medicul stomatolog trebuie să răspundă obiectivelor comunicate de comisia de disciplină sau, după caz, de autoritatea competentă, fără echivoc, cu obiectivitate și imparțialitate, în măsura în care acestea sunt de competența sa profesională.

Secțiunea a 4-a

Obligații referitoare la sănătatea publică

Art. 39. - (1) Medicul stomatolog are obligația profesională și legală de a respecta regulile de igienă și de profilaxie. În acest scop, ori de câte ori are ocazia și este cazul, medicul stomatolog va semnala persoanelor vizate responsabilitatea ce le revine acestora față de ele însele, dar și față de comunitate și colectivitate.

(2) Medicul stomatolog are obligația morală de a aduce la cunoștință organelor competente orice situație de care află și care reprezintă un pericol pentru sănătatea publică.

Secțiunea a 5-a

Sesizarea posibilelor cazuri de abuz, neglijare sau rele tratamente

Art. 40. Dacă există motive temeinice să suspecteze existența unui posibil caz de abuz, neglijare ori de supunere la rele tratamente a unui minor, a unei persoane vârstnice sau a altor persoane vulnerabile, medicul stomatolog trebuie să sesizeze autoritatea competentă.

Secțiunea a 6-a

Cercetarea medicală

Art. 41. - (1) Orice activitate de cercetare medicală va fi efectuată în respect deplin pentru viață și pentru ființa umană și cu respectarea normelor de etică a cercetării științifice și a normelor profesiei, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Medicul stomatolog poate participa la cercetări medicale asupra ființelor umane în condițiile legii.

(3) Activitatea de cercetare poate fi realizată numai după evaluarea riscurilor previzibile în raport cu beneficiul așteptat de pacientul care participă la studiu și de beneficiarii actuali sau viitori ai tratamentului experimental.

(4) Medicul stomatolog se va asigura:

- a) de regularitatea și relevanța cercetării, de obiectivitatea concluziilor acesteia, precum și de faptul că proiectul de cercetare a fost aprobat de autoritatea competentă, în condițiile legii;
- b) că persoana asupra căreia se fac cercetări este informată asupra drepturilor sale și asupra garanțiilor prevăzute prin lege pentru protecția sa și că aceasta și-a dat consimțământul în scris, în mod expres; acest consimțământ poate fi retras expres în orice moment;
- c) că efectuarea studiului nu modifică relația de încredere dintre medicul stomatolog și pacient și nici continuitatea tratamentului, în măsura în care deține calitatea de medic stomatolog curant și participă în calitate de cercetător la activitatea de cercetare biomedicală.

(5) Nicio persoană nu va putea fi supusă experiențelor, testelor, prelevărilor, tratamentelor sau altor intervenții în scop de cercetare decât în condițiile expres și limitativ prevăzute de lege.

Secțiunea a 7-a

Concurența

Art. 42. - (1) Este interzisă practicarea concurenței neloiale în exercitarea profesiei sau în legătură cu aceasta.

(2) Reprezintă concurență neloială, în înțelesul prezentului cod deontologic, orice acțiune, atitudine sau altă formă de manifestare a medicului stomatolog, personalului angajat, colaboratorilor ori interpușilor acestora, făcută cu scopul de a menține sau atrage clientela ori de a crește veniturile obținute din activitatea medicală, în detrimentul altor concurenți, cum ar fi:

- a) deturnarea sau încercarea de deturnare a clientelei prin discreditarea profesională a unui alt medic stomatolog ori a unui furnizor de servicii medicale;
- b) perceperea unor onorarii subevaluate în raport cu prețul pieței sau calitatea prestației, atât din punctul de vedere al prestigiului profesiei, cât și din punctul de vedere al onestității față de pacient, cu scopul de a atrage clientela ori de a crește veniturile obținute din activitatea medicală, în detrimentul altor concurenți, cu riscul de a oferi servicii la niveluri calitative inferioare;
- c) atragerea/fidelizarea clientelei cu avantaje materiale, oferite sub orice formă;
- d) racolarea personalului instruit și format la un furnizor de servicii medicale concurent;
- e) determinarea reprezentanților oricăror autorități/instituții de a sfătui solicitantii să se adreseze unui anumit furnizor de servicii medicale;
- f) participarea sau colaborarea la evenimente (audio, video, pe suport informatic, prin intermediul internetului, rețelelor de telecomunicații, al grupurilor sau rețelelor sociale ori prin orice alte forme de comunicare la distanță) cu scopul de a-și face publicitate în vederea atragerii de clientela, în alte condiții decât cele prevăzute de lege și de prezentul cod deontologic;
- g) oferirea de avantaje materiale oricărei persoane pentru atragerea clientelei;
- h) însărcinarea unui profesionist, chiar și cu titlu gratuit, de a procura clienți ori a face reclamă;
- i) încheierea unui acord ilicit cu alți medici stomatologi, medici, farmaciști sau alt personal din domeniul sănătății, inclusiv cu furnizori de servicii de imagistică medicală, în măsură să afecteze libertatea și independența profesională a medicilor stomatologi sau în scopul atragerii clientelei;
- j) orice alte acte sau fapte care vor fi calificate ca fiind de concurență neloială de către comisia de disciplină, raportat la prevederile prezentului alineat.

(3) Este admis serviciul gratuit în scopuri filantropice, și nu pentru a menține sau atrage clientela ori pentru a crește veniturile obținute din activitatea medicală, în detrimentul altor concurenți, în cazuri justificate cum ar fi:

- a) prestații efectuate rudelor până la gradul al III-lea inclusiv sau unui confrate;
- b) servicii medicale acordate persoanelor paupere, care nu își pot permite costul lor;
- c) alte situații cu caracter excepțional reglementate legal.

(4) Este interzisă reducerea onorariilor în scopul atragerii clientelei.

(5) Atragerea clientelei de către medicul stomatolog profitând de mandatul deținut sau de funcția administrativă ocupată este interzisă, fiind contrară principiilor fundamentale ale exercitării profesiei.

Secțiunea a 8-a

Cunoștințele lingvistice

Art. 43. Medicul stomatolog are obligația legală și morală de a deține cunoștințe de limba română corespunzătoare pentru a putea dialoga cu pacientul și a asigura cea mai bună asistență stomatologică posibilă pentru pacient pe tot parcursul exercitării profesiei pe teritoriul României.

Secțiunea a 9-a

Asigurarea de răspundere civilă profesională

Art. 44. Medicul stomatolog, indiferent de modalitatea de exercitare a profesiei, trebuie să încheie o asigurare de răspundere civilă pentru riscuri ce decurg din activitatea profesională, în condițiile legii.

Capitolul V

Relația dintre medicul stomatolog și pacient

Secțiunea 1

Libertatea alegerii medicului stomatolog

Art. 45. Medicul stomatolog trebuie să respecte dreptul fiecărei persoane de a-și alege liber medicul stomatolog.

Secțiunea a 2-a

Dreptul la a doua opinie

Art. 46. Medicul stomatolog are îndatorirea de a respecta dreptul pacientului de a obține o a doua opinie medicală.

Secțiunea a 3-a

Tratamentul afecțiunilor stomatologice conform normelor profesionale

Art. 47. - (1) Medicul stomatolog, în limita competențelor profesionale legal deținute sau recunoscute, are datoria de a-și trata pacienții după normele profesionale stabilite prin ghiduri de practică medicală aprobate la nivel național sau, în lipsa acestora, în tratatele de specialitate recunoscute de societățile științifice de profil sau în standardele recunoscute de comunitatea medicală a competenței ori specialității respective.

(2) Medicul stomatolog nu trebuie:

- a) să expună pacientul unui risc disproporționat sau nejustificat în investigațiile sau actele medicale efectuate;
- b) să aplice, chiar și la solicitarea expresă a pacientului sau a reprezentatului legal al acestuia, metode de diagnostic sau tratament inadecvate clinic sau care pot pune în pericol viața pacientului.

(3) Medicul stomatolog trebuie să informeze periodic pacientul sau reprezentantul legal al acestuia asupra derulării tratamentului, inclusiv cu privire la orice complicații apărute sau la un tratament eșuat, și să discute despre opțiunile de soluționare a acestora.

Secțiunea a 4-a

Acceptarea și refuzul pacienților

Art. 48. - (1) Cu excepția cazurilor de urgență, medicul stomatolog are obligația de a acorda asistență stomatologică unei persoane doar dacă a acceptat-o în prealabil ca pacient, în condițiile legii.

(2) Medicul stomatolog are dreptul de a refuza un pacient, strict în condițiile prevăzute de lege sau dacă prin solicitarea formulată persoana în cauză solicită medicului stomatolog să efectueze acte de natură a-i știrbi independența profesională, a-i afecta imaginea sau valorile morale ori solicitarea nu este conformă cu principiile fundamentale ale exercitării profesiei de medic stomatolog, cu scopul și rolul social al profesiei.

(3) În toate cazurile, medicul stomatolog va explica persoanei respective sau, după caz, reprezentatului legal al acesteia motivele care au stat la baza refuzului, se va asigura că prin refuzul acordării serviciilor stomatologice viața sau sănătatea persoanei în cauză nu este pusă în pericol și, în măsura în care refuzul este bazat pe încălcarea convingerilor sale morale, va îndruma persoana în cauză spre un alt confrate sau o altă unitate medicală.

Art. 49. - (1) Medicul stomatolog poate primi în cabinetul stomatologic, chiar și în afara situațiilor de urgență, toți pacienții care solicită acordarea asistenței stomatologice în condițiile în care metoda de prevenție, diagnostic, tratament la care urmează să fie supusă persoana în cauză face parte din specialitatea sau competențele acestuia dobândite sau recunoscute în condițiile legii.

Secțiunea a 5-a

Consimțământul

Art. 50. - (1) Cu excepțiile prevăzute de lege, manoperele de prevenție, diagnostic și tratament, precum și investigațiile paraclinice, cu potențial de risc pentru pacient, nu se pot efectua decât după ce persoana vizată și-a dat consimțământul liber și în cunoștință de cauză, în forma prevăzută de lege.

(2) Medicul stomatolog va solicita și va primi consimțământul numai după ce, în prealabil, pacientul sau persoana îndreptățită să își dea acordul cu privire la efectuarea actului medical a primit informațiile prevăzute de lege.

(3) Medicul stomatolog va urmări ca informarea să fie adecvată și raportată la puterea de înțelegere a persoanei care urmează să își manifeste consimțământul.

(4) Derogările de la obținerea consimțământului persoanei prevăzute la alin. (2) sunt cele expres stabilite de lege.

(5) Atunci când, conform legii, un major nu are, din cauza unui handicap mintal, a unei boli sau dintr-un motiv similar, capacitatea de a consimți la realizarea unui act medical, acesta nu se poate efectua fără acordul reprezentantului său ori fără autorizarea unei autorități sau a unei persoane ori instanțe desemnate prin lege.

Secțiunea a 6-a

Respectarea demnității pacientului și a încrederii acordate

Art. 51. - (1) Medicul stomatolog trebuie să respecte demnitatea pacientului, precum și relația profesională care există între medicul stomatolog și pacient.

(2) Medicul stomatolog nu trebuie să profite sau să abuzeze de încrederea acordată de pacient.

Secțiunea a 7-a

Utilizarea datelor pacienților

Art. 52. Medicul stomatolog trebuie să respecte anonimatul pacientului atunci când utilizează date despre pacienți în publicații și prezentări științifice și, în condițiile legii, să obțină consimțământul acestuia.

Secțiunea a 8-a

Comunicarea identității membrilor echipei medicale

Art. 53. Medicul stomatolog trebuie să se asigure că pacientul este informat cu privire la identitatea, titlul profesional și rolurile celor implicați în îngrijirea sa, inclusiv cu privire la competențele profesionale dobândite sau recunoscute în condițiile legii.

Secțiunea a 9-a

Eliberarea documentelor

Art. 54. Medicul stomatolog va elibera persoanelor îndreptățite numai documentele permise de lege și care atestă realitatea medicală, așa cum rezultă aceasta:

- a) din datele și informațiile pe care medicul stomatolog le deține în mod legal; sau
- b) în urma exercitării profesiei cu privire la persoana respectivă.

Art. 55. Medicul stomatolog trebuie să asigure emiterea chitanțelor/bonurilor/facturilor fiscale pentru serviciile taxate, în condițiile legii.

Secțiunea a 10-a

Prescripțiile medicale

Art. 56. Medicul stomatolog trebuie să formuleze și să explice prescripțiile medicale clar, fără echivoc și să le scrie lizibil.

Capitolul VI

Relațiile dintre confrăți

Secțiunea 1

Obligația de sprijin reciproc și de loialitate

Art. 57. - (1) Medicii stomatologi, în calitate de membri ai aceleiași profesii, trebuie să urmărească ca relațiile dintre ei să fie bazate pe încredere, ajutor și respect reciproc și să mențină o bună colegialitate între ei.

(2) În toate situațiile și împrejurările legate de exercitarea obligațiilor profesionale, medicii stomatologi vor acționa cu loialitate unul față de celălalt, vor manifesta solidaritate și își vor acorda ajutor reciproc în îndeplinirea misiunii medicale.

(3) Medicii stomatologi au obligația de a-și încuraja colegii mai tineri, în special la debutul în activitatea profesională.

(4) Obligația de sprijin și loialitate subzistă și față de corpul profesional și organisme sale.

Secțiunea a 2-a

Respectul față de confrăți

Art. 58. Sunt interzise medicului stomatolog, în condițiile legii, blamarea, calomnierea și defăimarea confrăților, atât în exercitarea profesiei, cât și în afara acesteia, precum și răspândirea unor astfel de susțineri, în orice modalitate de diseminare.

Art. 59. Medicul stomatolog este obligat să depună toate diligențele ca existența unui dezacord între acesta și un confrate să nu dea naștere la controverse publice, inclusiv să evite, prin conduita proprie, ca pacientul sau o persoană care nu face parte din echipa medicală care a interacționat cu pacientul să fie martorul unor manifestări capabile să slăbească încrederea pacientului sau a publicului în medicul stomatolog curant sau în corpul profesional.

Art. 60. - (1) Medicul stomatolog trebuie să se abțină de la orice act care ar putea dăuna unui confrate.

(2) Cu excepția dorinței expres și liber consimțite a pacientului, este considerată o încălcare a obligației prevăzute la alin. (1) inclusiv dacă fapta a fost săvârșită, în special, în următoarele circumstanțe:

- a) medicul stomatolog care continuă să trateze un pacient pentru care nu deține calitatea de medic stomatolog curant, dar pe care l-a preluat pentru tratarea urgenței sau în situația înlocuirii medicului stomatolog curant pe durata absenței acestuia din urmă;
- b) medicul stomatolog care continuă tratamentul pacientului pentru care a emis o opinie de specialitate în cadrul procedurilor disciplinare sau judiciare și care nu mai trimite pacientul la medicul stomatolog curant pentru continuarea tratamentului;
- c) medicul stomatolog care continuă să trateze un pacient căruia i-a acordat asistență stomatologică în ambulatoriu, chiar dacă tratamentul ulterior ar putea fi continuat de către medicul stomatolog curant.

Secțiunea a 3-a

Semnalarea erorilor profesionale

Art. 61. - (1) Medicul stomatolog nu se va pronunța cu privire la actele medicale efectuate de un confrate.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în situația în care ia cunoștință despre acte sau fapte care, în opinia sa, ar putea constitui erori profesionale în măsură să pună în pericol sănătatea pacientului, medicul stomatolog va informa prin scrisoare medicală medicul stomatolog care a săvârșit fapta, dacă acesta este cunoscut.

(3) Dacă eroarea nu este corectată ori apreciază că nu s-au întreprins toate măsurile adecvate, medicul stomatolog va sesiza în mod cât mai detaliat organismele corpului profesional și, cu excepția situațiilor prevăzute de lege, nu va face publice datele.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) nu sunt aplicabile în cazul medicului stomatolog investit cu soluționarea unei sesizări sau desemnat să își exprime opinia în cadrul procedurilor disciplinare sau al unei expertize, în condițiile legii sau ale regulamentelor profesiei.

Secțiunea a 4-a

Colaborarea cu alți medici stomatologi

Art. 62. - (1) În absența medicului stomatolog curant, atunci când un pacient apelează la un alt medic stomatolog, acesta din urmă poate oferi asistența stomatologică necesară în timpul absenței primului.

(2) Medicul stomatolog înlocuitor trebuie să ofere confratelui său, la întoarcerea acestuia, cu acordul pacientului, orice informație pe care o consideră utilă.

Art. 63. - (1) Medicul stomatolog trebuie, în principiu, să fie de acord să realizeze o consultație cu orice alt medic stomatolog sau alt medic atunci când pacientul sau reprezentatul legal al acestuia solicită o consultație comună.

(2) Atunci când pacientul sau medicul stomatolog curant solicită o consultație comună, acesta din urmă poate indica consultantul pe care îl preferă, dar trebuie să lase libertatea de decizie pacientului și să accepte consultantul pe care îl dorește acesta, urmărind înainte de toate interesul pacientului.

(3) Medicul stomatolog curant se poate retrage dacă i se impune un consultant pe care îl refuză, fără a fi necesar să motiveze refuzul său.

(4) Medicul stomatolog care nu este de acord cu o cerere de consultare solicitată de pacient sau de reprezentantul legal al acestuia se poate abține de la a participa la consultație, însă va furniza toate informațiile și documentația clinică referitoare la caz.

Art. 64. - (1) Medicii stomatologi care consultă împreună un pacient au datoria de a evita ca în timpul sau în urma unei consultații să discute în contradictoriu ori să se denigreze în fața pacientului, a familiei sau reprezentatului legal al acestuia ori în public, prin orice mijloc de comunicare.

(2) La sfârșitul consultației, consultantul informează medicul stomatolog curant în scris despre constatările și concluziile sale, precum și eventualele prescripții medicale formulate.

(3) Medicul stomatolog consultant nu trebuie, cu excepția unei cereri exprese a pacientului, să continue tratamentul impus de starea acestuia din urmă, atunci când tratamentul este de competența medicului stomatolog curant.

Art. 65. - (1) În cazul unei diferențe semnificative și ireconciliabile de opinie apărute în timpul sau ca urmare a unei consultații comune, medicul stomatolog curant are libertatea alegerii investigațiilor, manoperelor de prevenție, diagnostic și tratament, precum și dreptul de a refuza orice responsabilitate legată de aplicarea tratamentului recomandat de consultant, inclusiv dreptul de a refuza aplicarea acestui tratament.

(2) Dacă tratamentul propus de consultant este acceptat de pacient, medicul stomatolog curant poate întrerupe relația cu pacientul.

Art. 66. Când mai mulți medici stomatologi colaborează la examinarea sau tratamentul unui pacient, aceștia trebuie să se informeze reciproc.

Secțiunea a 5-a

Primordialitatea concilierii

Art. 67. În orice situație litigioasă ori divergență profesională, înaintea oricărui demers public, inclusiv înainte de a se adresa mass-mediei, este obligatorie procedura de conciliere din cadrul corpului profesional.

Secțiunea a 6-a

Relațiile cu ceilalți profesioniști din domeniul sănătății

Art. 68. Medicii stomatologi, în cadrul raporturilor lor profesionale cu confrății, medicii din diferite specialități sau cu alți profesioniști din domeniul sănătății, trebuie să respecte independența profesională a acestora și libera alegere a pacientului.

Capitolul VII

Publicitatea

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Art. 69. - (1) Reputația medicului stomatolog trebuie să se sprijine doar pe competență și demnitate.

(2) Medicul stomatolog nu trebuie să își atragă clientela prin intermediul unor promisiuni oneroase ori neconforme cu normele publicității activităților medicale prevăzute în prezentul cod deontologic și în deciziile Consiliului național.

Art. 70. Este interzisă reclama efectuată de un medic stomatolog sau de o formă de exercitare a profesiei, în orice mod, la produse farmaceutice, suplimente alimentare, dispozitive medicale, materiale sanitare sau de tehnică dentară ori alte produse de uz medical.

Art. 71. - (1) Medicul stomatolog poate participa la campanii de informare în domeniul sănătății, emisiuni, programe de televiziune sau prezentate în spațiul online, destinate educației publice, inclusiv prin intermediul grupurilor sau rețelelor sociale ori prin orice alte forme de comunicare la distanță, și poate ține prelegeri, cu condiția respectării regulilor prevăzute în prezentul cod deontologic.

(2) În cadrul aparițiilor în mediile de informare, inclusiv în colaborarea cu instituții publice sau cu entități private în activități de informare și educație pentru sănătate, medicul stomatolog va putea prezenta procedee de diagnostic și tratament, tehnici medicale specifice ori alte procedee și mijloace de investigare, dar nu va putea folosi acest prilej pentru a-și face reclamă directă sau indirectă privind activitatea profesională proprie sau a unui terț.

(3) Medicul stomatolog trebuie să promoveze și să utilizeze informații din domeniul sănătății accesibile, transparente, riguroase și prudente, pe baza cunoștințelor științifice dobândite.

Art. 72. - (1) Publicitatea formelor de exercitare a profesiei este destinată să asigure publicului informații cu privire la activitatea desfășurată de acestea potrivit competențelor și titlurilor academice, științifice sau profesionale dobândite sau recunoscute în condițiile legii, la cariera sa profesională și la orarul de funcționare.

(2) Publicitatea trebuie să fie veridică, neînșelătoare, să respecte secretul profesional, să nu fie agresivă și să fie realizată cu demnitate și prudență.

(3) Indiferent de mijlocul de publicitate utilizat, toate mențiunile laudative, comparative sau disprețuitoare, care cuprind mărturii ale unei terțe persoane, precum și toate informațiile referitoare la identitatea pacienților sunt interzise.

(4) Mijloacele de publicitate a formelor de exercitare a profesiei nu pot fi folosite ca reclamă în scopul dobândirii de clientelă.

Secțiunea a 2-a

Mijloacele de publicitate

Art. 73. - (1) Formele de exercitare a profesiei de medic stomatolog pot utiliza unul sau mai multe mijloace de publicitate, respectiv:

- a) firmă;
- b) anunțuri de publicitate, potrivit prezentului cod deontologic;
- c) anunțuri și mențiuni în anuare, cărți de telefon, baze de date cu profesioniștii din domeniul sănătății, inclusiv în mediul online;
- d) corespondență profesională și cărți de vizită profesionale;
- e) adresă de internet.

(2) Nu este permisă utilizarea următoarelor mijloace de publicitate:

- a) oferirea serviciilor prin prezentare proprie sau prin intermediar la domiciliul ori reședința unei persoane sau într-un loc public;
- b) propunerea personalizată de prestări de servicii efectuată de o formă de exercitare a profesiei, fără ca aceasta să fi fost în prealabil solicitată în acest sens, indiferent dacă aceasta este făcută sau nu în scopul racolării de pacienți;
- c) acordarea de consultații de specialitate realizate pe orice suport material, precum și prin orice alt mijloc de comunicare în masă, inclusiv prin emisiuni radiofonice, televizate sau prin intermediul internetului/telecomunicațiilor, respectiv al grupurilor și rețelelor sociale, cu excepția celor avizate de Colegiul Medicilor Stomatologi din România sau de alte organisme acreditate de acesta în acest scop;
- d) alte mijloace de publicitate decât cele prevăzute în prezentul cod deontologic.

Art. 74. - (1) Firma trebuie să aibă dimensiunile maxime de 80x60 cm și să fie amplasată la intrarea în imobilul și/sau în spațiul ocupat în care forma de exercitare a profesiei își are sediul profesional principal sau secundar.

(2) Firma cuprinde următoarele mențiuni:

- a) Colegiul Medicilor Stomatologi din România;
- b) colegiul teritorial pe raza căruia se află sediul profesional principal sau secundar;
- c) denumirea formei de exercitare a profesiei și, opțional, numele și prenumele medicului stomatolog titular și, după caz, ale medicilor stomatologi asociați, în situația în care acestea nu se regăsesc în denumire;
- d) mențiuni privind sediul principal și sediul secundar;
- e) mențiuni privind specialitățile și competențele medicale și, opțional, titlurile profesionale, academice, științifice;
- f) opțional, date de contact: număr de telefon, fax, adresa de poștă electronică (e-mail), adresa de internet (site web);

g) alte informații stabilite prin decizie a Consiliului național.

(3) Modelul unic la nivel național al firmei prevăzute la alin. (1) se aprobă de Consiliul național.

Art. 75. - (1) Formele de exercitare a profesiei pot publica anunțuri în mica sau în marea publicitate.

(2) În anunțurile de publicitate, medicul stomatolog poate menționa:

- a) începerea, întreruperea, reluarea sau încetarea activității profesionale;
- b) modificări ale locațiilor de exercitare a activității profesionale și ale programului de activitate;
- c) informațiile prevăzute la art. 74 alin. (2).

(3) Dimensiunile anunțurilor de publicitate se stabilesc de Consiliul național.

(4) Anunțurile publicate în anuarele profesionale privesc activitatea formelor de exercitare a profesiei, denumirea, competențele și specialitățile în care medicii stomatologi își desfășoară activitatea, numele acestora, precum și programul de activitate.

(5) Informațiile prezentate în bazele de date cu profesioniști din domeniul sănătății, precum și orice mențiuni referitoare la forma de exercitare a profesiei sau la medicul stomatolog prezentate inclusiv în site-uri de recomandare a profesioniștilor, rețele sociale sau care oferă servicii specifice activităților de asistență stomatologică trebuie să respecte prevederile prezentului cod deontologic, în special pe cele privind publicitatea și onorariile.

(6) Forma de exercitare a profesiei și medicul stomatolog se vor asigura că dispozițiile prezentului articol sunt respectate.

Art. 76. - (1) Corespondența formei de exercitare a profesiei poate cuprinde:

- a) numărul de telefon, fax, adresa de poștă electronică (e-mail) și adresa de internet (site web);
- b) indicarea sediului principal și, după caz, a sediului secundar și/sau a altui loc de exercitare a profesiei;
- c) specialitățile și competențele medicale dobândite sau recunoscute în condițiile legii;
- d) titlurile academice, științifice sau profesionale;
- e) sigla formei de exercitare a profesiei.

(2) Cărțile de vizită profesionale ale medicului stomatolog care își desfășoară activitatea în cadrul formei de exercitare a profesiei pot cuprinde mențiunile permise corespondenței, precum și calitatea medicului stomatolog în forma de exercitare a profesiei.

Art. 77. - (1) Medicii stomatologi, precum și formele de exercitare a profesiei pot folosi unul sau mai multe site-uri web care pot cuprinde mențiuni referitoare la activitatea desfășurată, precum și pe cele permise corespondenței ori publicității sau alte informații stabilite prin decizie a Consiliului național.

(2) Site-ul web, accesibil publicului, trebuie să fie creat și actualizat sub responsabilitatea unui medic stomatolog.

(3) Informațiile furnizate prin intermediul site-ului web:

- a) trebuie să respecte prevederile prezentului cod deontologic, inclusiv pe cele prevăzute la art. 71;
- b) trebuie să fie realiste, obiective, relevante, verificabile, discrete, adevărate și clare;
- c) nu trebuie să aducă atingere interesului general de sănătate publică;
- d) nu trebuie să încurajeze efectuarea de investigații și tratamente inutile.

(4) Utilizarea denumirii generice a specialităților stomatologice sau a competențelor profesionale ca nume de site este interzisă.

(5) Utilizarea „blogurilor” și aparițiilor în scopuri publicitare pe rețelele sociale de către medici stomatologi sau de formele de exercitare a profesiei este interzisă dacă nu sunt respectate prevederile prezentului cod deontologic.

(6) Colegiul teritorial poate solicita medicului stomatolog sau formei de exercitare a profesiei să efectueze modificările necesare în cazul în care site-ul web nu respectă prevederile prezentului cod deontologic sau ale deciziilor Consiliului național.

(7) În situația prevăzută la alin. (6), medicul stomatolog sau forma de exercitare a profesiei trebuie să efectueze modificările comunicate de colegiul teritorial în termenul stabilit prin decizie a Consiliului național.

Secțiunea a 3-a

Obligația de informare a exercitării profesiei de medic stomatolog cu caracter temporar sau ocazional

Art. 78. Medicii stomatologi cetățeni ai unui alt stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, precum și cei asimilați acestora conform prevederilor legale, cărora li s-a acordat acces temporar sau ocazional la exercitarea profesiei în România, atunci când își prezintă activitatea publicului, în special pe un site web, precum și formele de exercitare a profesiei în cadrul cărora aceștia își desfășoară activitatea, sunt obligați să informeze expres și în prealabil pacienții și alți beneficiari ai serviciilor cu privire la activitățile profesionale pe care sunt autorizați să le îndeplinească, conform avizului eliberat în acest sens în condițiile legii, precum și asupra perioadei limitate de exercitare a profesiei.

Secțiunea a 4-a

Aplicabilitatea prevederilor privind desfășurarea publicității și conținutul materialului publicitar

Art. 79. Prevederile privind desfășurarea publicității și conținutul materialului publicitar cuprinse în prezentul cod deontologic sunt aplicabile medicilor stomatologi, formelor de exercitare a profesiei și tuturor unităților și instituțiilor în cadrul cărora se desfășoară activități profesionale de către medicul stomatolog.

Capitolul VIII

Dispoziții finale

Secțiunea 1

Competența exclusivă a corpului profesional privind soluționarea abaterilor deontologice

Art. 80. Soluționarea oricărei sesizări privind existența unei posibile încălcări a dispozițiilor prezentului cod deontologic intră în competența CMSR, în calitate de organ de jurisdicție profesională.

Secțiunea a 2-a

Răspunderea disciplinară a reprezentanților formelor de exercitare a profesiei și ai altor furnizori de servicii medicale

Art. 81. - (1) În cazul încălcării obligațiilor stabilite, în baza legii, de prezentul cod deontologic și prin deciziile organelor de conducere ale CMSR în sarcina formelor de exercitare a profesiei și a altor furnizori de servicii medicale, răspunde disciplinar medicul stomatolog titular sau asociat al formei de exercitare a profesiei sau, după caz, medicul stomatolog administrator ori membru al consiliului de administrație.

(2) Dacă datorită organizării unității sau instituției în cadrul căreia este organizat cabinetul stomatologic nu există un medic stomatolog care să dețină una dintre calitățile prevăzute la alin. (1), răspunde disciplinar medicul stomatolog coordonator al activităților de asistență stomatologică.

(3) Nu va fi angajată răspunderea disciplinară a persoanei prevăzute la alin. (2) dacă aceasta a informat în scris conducerea unităților sau instituțiilor în cadrul căreia este organizat cabinetul stomatologic cu privire la încălcarea dispozițiilor prezentului cod deontologic în 30 de zile de la data la care a luat cunoștință de săvârșirea faptei.

Secțiunea a 3-a

Obligația de informare cu privire la normele deontologice

Art. 82. Orice medic stomatolog care solicită să devină membru al CMSR va confirma în fața colegiului teritorial în care se înscrie, înainte de depunerea jurământului, că a luat cunoștință de prevederile prezentului cod deontologic.

Secțiunea a 4-a

Sanționarea abaterilor

Art. 83. Nerespectarea prevederilor prezentului cod deontologic se sancționează conform legii și regulamentelor în vigoare.